

Den šestý – CO NÁM PŘERŮSTÁ PŘES HLAVU

Pá, 29.7.2116 (CML času)

Šimon: Asi jsem zvlčel...

Máma: ???

Š: Dneska dopo jsme odpočívali, hráli florbal ([KUK NA TABULKU](#)) a malovali sádrový zvířátka. No a po o přišli SRBáci a dali nám počítače. Že si prej můžeme hrát.

M: Cože?! Vždyť je máte zakázaný, ne? Tak oni vám to nejdřív zakážou a pak vám je cpou?

Š: No, vono to nakonec nebylo tak jednoduchý. Těch počítačů bylo jenom pár. A lidí, co na tom chtěli hrát, samozřejmě spousta. Vypadá to, že některý maj dost velkej absták. Takže se strhla velká hádka. Normálně se vo ně začali tahat, troubové.

Š: A do toho přišel hádej kdo? Nojó, náš František. Svatej. Vyprávěl nám o tom, jak zkontroloval vlka, a přirovnal ty naše technický hračky k němu. Že díky nim taky vlčíme. Že musíme vědět, jak na ně. Jak je zkontrolovat...

Š: Ahá, už to chápu!

M: Pak jsme v oddílech hráli kimovku – po táboře byly cedule s dalšíma věcmi, který nás můžou zvlčet. My jsme je hledali a po paměti dávali dohromady. To bylo dobrý... Jenom jsem při té příležitosti zjistil, že jsem teda asi zvlčel, když mám tablet u sebe...

M: Tajně. 😊

Š: Hele, tak já jdu na táborák. Dneska píšu brzy, budu pak hrát s klukama nějaký hry...

M: OK, miláčku. Tak pa. Fotky?

Š: Jo vidiš. [TADY](#). 😊